

Paastotriodion

Suuren paaston 3.viikko

arkipäivien vaihtuvat tekstit

(lyhennetty versio)

(tätä tekstiä ei voi käyttää jumalanpalveluksessa ilman piispan lupaa)

www.ortodoksi.net

Romanos Pyrrö, TM

22.2.2009

Sunnuntai-ilta

Ehtoopalvelus

pyhän Gregorios Palamaksen sunnuntaina

Avuksihuutostikiirat

5.säv.

Odotan mittaamattomia rangaistuksia, | hammasten kiristystä, lohdutonta itkua, | helvetin tulta, pimeyttä ja kadotusta, | rikottuani mittaamattomasti sinua vastaan, oi, vanhurskas tuomari. | Lahjoita siis minulle kyyneleitä, | joiden kautta saisin anteeksi | ja pahojen tekojeni päästön, | kun paastoon, ja huudan sinulle: || ”Armahda minua, oi, Valtias, Kristus, suuren ja runsaan armosi tähden.”

Etsi, oi, Sana, minut, | joka harhailen hirveitten rikkomusteni vuorilla, | karkota kauas mielestäni pahat tavat, | ja kutsu minut jälleen luoksesi. | Tee eläväksi minut, joka olen kuollut, | ja puhdista minut paastolla, | kun katkerasti itkien huudan, ja lausun: || ”Armahda minua, oi, Valtias, Kristus, suuren ja runsaan armosi tähden.”

Ylistäkäämme, oi, uskovaiset, puhdasta Kolminaisuutta, | alkaessamme paaston kolmannen viikon, | ja jatkakaamme riemuiten eteenpäin. | Kuiduttakaamme sielustamme lihan himot, | kerätkäämme jumalallisia kukkia, | ja sitokaamme suurimman päivän seppeleet, || että saisimme veisuin ylistää Kristusta, voittajaa.

8.säv.

Kunnia ... nyt ... Amen.

Iloitse, oi, pahojen henkien hävitys. | Iloitse, Aadamin tytär, | josta totisesti on puhjennut kuihtumaton kukka. | Iloitse, palvelijaisi kunnia. | Iloitse, kaikkiviaton, kaiken pahan loppu. | Iloitse, Jumalan sinua rukoileville maailman pelastukseksi antama lahja. | Iloitse, puhdas. Iloitse, valtiatar, || sinua kunnioittavien kunnia.

Suuri prokimeni

Älä peitä kasvojasi palvelijaltasi, | sillä minä olen ahdistuksessa; | joudu, vastaa minulle. | Lähesty minun sieluani || ja lunasta se.

Virrelmästikiirat

8.säv.

Minä, kurja, olen elänyt | epävakain mielin synnin eläimellisten halujen kanssa, | ja tuhlannut irستاasti koko omaisuuteni, | pudistaen pois isäni ohjat. | Olen vailla sydäntä vahvistavaa ravintoa | syönyt hetken ilahduttavaa hekumaa, | mutta älä, oi, hyvä Isä, | sulje minulta, ihmisiä rakastavaa sisintäsi, | vaan aukaise, ja ota minut vastaan tuhlaajapojan tavoin, || ja pelasta minut.

Pyydämme teiltä, oi, Herran marttyyrit, | pyhitätte jokaisen paikan, | ja parannatte jokaisen sairauden: || ”Rukoilkaa, että sielumme pelastettaisiin vihollisen ansoista.”

Kunnia ... nyt ... Amen.

Taivaalliset veisaavat ylistystäsi, | oi, armoitettu, avioon käymätön äiti, | ja mekin kunnioitamme selittämätöntä synnytystäsi. || Rukoile, oi, Jumalansynnyttäjä, pelastusta sieluillemme.

Maanantaiaamu

Aamupalvelus ja VI paastohetki

Katigmatroparit

Herra, armahda. (3)

Varjele, oi, pyhä ja puhdas Kolminaisuus, terveinä ja tuomitsemattomina meidät, jotka nyt vietämme paaston kolmatta viikkoa, että saisimme otollisesti kulkea eteenpäin, ja täyttää kaikkia käskyjäsi, ja niin pääsisimme tuomitsemattomina näkemään kunniakkaan ylösnousemuksen, ja veisaamaan sille ylistystä.

Kunnia ... nyt ... Amen.

Rukoile, oi, Jumalansynnyttäjä, Neitsyt, uskovaisten puolustus, ahdistettujen ilo ja murheellisten suuri lohdutus, enkelten ja hallitusten kanssa lakkaamatta pyhästä kohdustasi ylikuonnollisesti syntyneitä puolestamme, että hän päästäisi meidät hirveästä tuomiosta tutkimuksen hetkellä.

Kanoni

8.säv.

1.irmossi

Veisatkaamme veisu Jumalalle, | joka päästi Israelin faaraon karvaasta orjuudesta, | ja ohjasi sitä tulisessa patsaassa, || sillä hän on ylistetty.

Kunnia olkoon sinulle, meidän Jumalamme, kunnia sinulle.

Käykäämme, oi, veljet, nyt rukousten vuorelle, puhdistauduttuamme kolmena viikkona, niin kuin muinoin Israel kolmessa päivässä, ja ylistäkäämme veisuin Kristusta kuultuamme siellä jumalallisia ääniä.

Kunnia olkoon sinulle, meidän Jumalamme, kunnia sinulle.

Tulkaa, ihmiset, vahvistautukaamme paastolla Simsonin tavoin, ja lyökäämme vatsan paha henki pedon tavoin, ettei himojen Delila nauraisi petkutettuaan meidät.

Kunnia ...

Veisaan sinulle, oi, Jumala, kolmelle pyhälle, valkeuksille ja valkeudelle, elämälle ja elämille, synnyttävälle Jumalalle, syntyneelle Jumalalle, ja Isästä lähteneelle Jumalalle, elävälle Hengelle, kerubien tavoin.

Nyt ... Amen.

Iloitse, oi, puhdas, Eevan ilo, sillä synnytyksesi kautta päättyi hänen murheensa. Iloitse, laskemattoman valkeuden valoisa pilvi, josta on koittanut Kristus, Jumala.

Kunnia olkoon sinulle, meidän Jumalamme, kunnia sinulle.

Varustautukaamme Daavidin tavoin uskolla ja nöyryydellä, että kukistaisimme ylpeän mielen, ikään kuin uuden Goljatin, ja samalla hakkaisimme maahan kymmenet tuhannet himotkin.

8.irmossi

Sinua, oi, kaikkeuden Luoja, | joka peität taivaat sadepilvillä ja asetat hiekan merelle rajaksi, | ylistää veisuin aurinko, | sinua kunnioittaa kuu, ja koko luomakunta veisaa ylistystä sinulle, || rakentajalleen ja Luojalleen.

Kunnia olkoon sinulle, meidän Jumalamme, kunnia sinulle.

Tulkaa, veljet, nauttikaamme paastosta, isän aarteesta, ihmeellisestä tavarasta, kaikkien niiden äidistä, jotka palvovat Valtiasta, Kristusta. Se vahvistaa ruumista, ja valistaa mielen ja sydämen.

Kunnia olkoon sinulle, meidän Jumalamme, kunnia sinulle.

Jäljittele, oi, sielu, ihmeellistä Gideonia, kannan hyveinäsi uskoa, toivoa ja Kristuksen rakkautta, ja lähde surmaamaan vierassukuiset himot, kuten hän tappoi midianilaisten kansan kolminesatoine miehineen .

Me kiitämme Herraa, Isää, Poikaa ja Pyhää Henkeä.

Ylistän sinua Kolminaisuutena, ja kiitän veisuin ykseytenä. Sinä olet yksi Jumaluus, kaikkivaltias Isä, yksinvalti Poika, Pyhä Henki, kaikkea hallitseva valta, yksi luonto, yksi kuninkuus, jota kumarretaan kolmessa hahmossa.

Nyt ... Amen.

Synnyttäjäsi koki ne tuskat, jotka oli sinut synnyttäessään yliluonnollisesti välttänyt, nähdessään kalliin kärsimyksesi. Hän kärsi nähdessään, miten juutalaiset olivat naulinneet omasta tahdostasi ristille sinut, joka olet perustanut maan vetten päälle.

Kunnia olkoon sinulle, meidän Jumalamme, kunnia sinulle.

Sääli minua, oi, Herra, kun tulet kunniassasi tuhansien ja kymmenien tuhansien voimien kanssa tuomitsemaan maan, anna minulle kevennys, ja päästä minut tuomiosta. Älä saata minua häpeään, äläkä tuomitse minua iankaikkiseen tuleen.

Me kiitämme ja ylistämme ja kumarramme Herraa, veisaten ja korkeasti kunnioittaen häntä iankaikkisesti.

Katabasi

Sinua, oi, kaikkeuden Luoja, | joka peität taivaat sadepilvillä ja asetat hiekan merelle rajaksi, | ylistää veisuin aurinko, | sinua kunnioittaa kuu ja koko luomakunta veisaa ylistystä sinulle, || rakentajalleen ja Luojalleen.

• Jumalansynnyttäjän kiitosvirsi •

9.irmossi

Ylistämme sinua, | oi, Kristuksen, Jumalan, ylen viaton äiti, || jonka Pyhä Henki varjosi.

Kunnia olkoon sinulle, meidän Jumalamme, kunnia sinulle.

Kantakaamme Kristukselle, Jumalallemme, otolliseksi lahjaksi puhdasta paastoa, pahuudesta luopumista.

Kunnia olkoon sinulle, meidän Jumalamme, kunnia sinulle.

Hanki, oi, sielu, saatuasi tietää, kuinka Elisa muinoin ruokki profeettoja, sinäkin samanlaista ravintoa, ja kiitä Kristusta.

Kunnia ...

Ylistän sinua, oi, Jumala, persooniltasi kolminkertainen yksi muoto, aluton Isä, Poika ja elävä Henki, veisuin.

Nyt ... Amen.

Pelasta, oi, Jumalanäiti, Neitsyt, kuninkaan, Kristuksen häämaja, esirukouksillasi meidät, jotka veisaamme ylistystäsi halulla.

Kunnia olkoon sinulle, meidän Jumalamme, kunnia sinulle.

Daniel rauhoitti pedot kuopassa pidättyväisyyden kuonokopalla. Kesyttäkäämme mekin himot paaston avulla.

Katabasi

Ylistämme sinua, | oi, Kristuksen, Jumalan, ylen viaton äiti, || jonka Pyhä Henki varjosi.

2.katabasi (8.säv.)

Totisesti on kohtuullista, | ylistää autuaaksi sinua, Jumalansynnyttäjää, | aina autuas ja viaton ja meidän Jumalamme äiti. | Me ylistämme sinua, joka olet kerubeja kunnioitettavampi | ja serafeja verrattomasti jalompi, | sinua, puhdas Neitsyt, Sanan synnyttäjää, || sinua, totinen Jumalansynnyttäjää.

Virrelmästikiirat

4.säv.

Olen pukeutunut rikkomusteni kurjaan saastaan, | ja tullut karkotetuksi häähuoneen ilosta. | Armahda minua, oi, Jumala, sanomattomassa laupeudessasi, || kuten armahdit tuhlaajapoikaa.

Kuka ei hämmästyisi | nähdessään käymänne hyvän taiston, oi, pyhät marttyyrit? | Kuinka te ruumiina ollessanne | voititte ruumiittoman vihollisen? | Kristuksen tunnustaen ja risti aseenne-ko? | Siksi te osoittauduite pahojen henkien karkottajiksi, | ja barbaarien vihollisiksi, || kun rukoillette lakkaamatta pelastusta sieluillemme.

Kunnia ... nyt ... Amen.

Rukoile pelastusta sieluillemme, | oi, puhdas valtiatar, | sammumaton lamppu, || ja vanhurskauden valtaistuin.

Profetian tropari

Paranna vammamme, oi, sielujemme lääkäri, ihmismielen tuntija, ja ihmisiä rakastava, koska olemme heikkoja ja syntien halvaannuttamia.

Prokimeni

Odota Jumalaa. || Sillä vielä saan kiittää häntä.

Sieluni halajaa sinua, oi, Jumala, niin kuin peura halajaa vesipuroille.

Parimia

Jes.8:13–9:7

Pitäkää te Herra Sebaot pyhänä, pelätkää vain häntä, vaviskaa hänen edessään. Hänestä on tuleva solmu ja este, kompastuskivi, kallionlohkare Israelin kahden kuningashuoneen tielle, Jerusalemin asukkaille loukku ja ansa. Monet heistä kompastuvat, syöksyvät nurin niskoin, loukkaantuvat, tarttuvat ansaan, jäävät kiinni. – Kierrä kiinni käärö, se jääköön todisteeksi, sinetöi tämä opetus oppilaitteni keskellä. Minä jään odottamaan Herraa, joka kätkee kasvonsa Jaakobin suvulta, häneen minä panen toivoni. Minä ja nämä lapset, jotka Herra on minulle antanut, me olemme tässä, enteinä ja merkkeinä Israelille, Herran Sebaotin merkkeinä – hänen, jonka asuinpaikka on Siionin vuori. Te kuulette sanottavan: ”Tiedustelkaa neuvoa vainajahengiltä, kysykää tietäjiltä, jotka supisevat ja mumisevat.” Mutta Jumalaltaanhan kansan on neuvonsa pyydetävä. Miksi sen pitäisi kysyä kuolleilta neuvoa elävien asiassa? Siis esiin todistekäärö, sinetöity opetus. Turhia sanoja puhuu tämä kansa, jolle päivä ei enää koita. Se joutuu kuljeksimaan tässä maassa ahdistettuna ja nälkäisenä. Nälän yltyessä se ärtyy ja kiroaa kuninkaansa ja Jumalansa ja kääntää katseensa taivaalle ja taas maahan, mutta näkee kaikkialla vain vaivaa ja pimeyttä, ahdistusta vailla valonkajoa, synkkyyttä ilman valonsädettä. Ei valo kajasta sille, joka on ahdingossa. Aikoinaan Herra vei kunnian Sebulonin ja Naftalin mailta. Mutta kerran hän taas palauttaa kunniaan Meren tien, Jordanin takaisen maan ja muukalaisten Galilean. Kansa, joka pimeydessä vaeltaa, näkee suuren valon. Niille, jotka asuvat kuoleman varjon maassa, loistaa kirkkaus. Sinä teet runsaaksi riemun, annat suuren ilon. He iloitsevat sinun edessäsi niin kuin elonkorjuun aikana iloitaan, niin kuin saaliinjaossa riemuitaan. Ikeen, joka painaa heidän hartioitaan, valjaat, jotka painavat olkapäitä, ja heidän käskijänsä sauvan sinä murskaat, niin kuin murskasit Midianin vallan. Ja kaikki taistelukenttiä tallanneet saappaat, kaikki veren tahrimat vaatteet poltetaan, ne joutuvat tulen ruoaksi. Sillä lapsi on syntynyt meille, poika on annettu meille. Hän kantaa valtaa harteillaan, hänen nimensä on Ihmeellinen Neuvontuoja, Väkevä Jumala, lankaikkinen Isä, Rauhan Ruhtinas. Suuri on hänen valtansa, ja rauha on loputon Daavidin valtaistuimella ja hänen valtakunnassaan. Oikeus ja vanhurskaus on sen perustus ja tuki nyt ja aina. Tämän saa aikaan Herran Sebaotin pyhä kiivaus. Herra lähetti sanan Jaakobille, tuomion sanan Israelille.

Prokimeni

Vielä saan kiittää häntä, || kasvojeni apua, Jumalaani.

Auta minut oikeuteeni, oi, Jumala, ja aja asiani.

Maanantai-ilta

Ehtoopalvelus

Avuksihuutostikiirat

1.säv.

Halatkaamme paastoa, | joka hengen avulla kuihduttaa sielun hirveät himot,
| vahvistaa toimittamaan jumalallisia tekoja, | kohottaa mielen kohti taivasta,
| ja tuottaa anteeksiannon tekemillemme synneille || laupiaan Jumalan lahjana.

Minä, kurja, huudan tuhlaajapojan lailla katuen, oi, Herra, | tuhlattuani koko omaisuuteni haureuteen: | ”Olen tehnyt syntiä, oi, taivaallinen Isä. | Ole armollinen, pelasta minut, äläkä hylkää minua, | joka olen etääntynyt sinusta, || ja köyhtynyt jumalallisista teoista.”

3.säv.

Tulkaa kaikki, | ottakaa vastaan puhdas pidättyväisyys soittaen psalmisymbaaleja. | Niin hämmennämme hengellisesti pahuuden ruhtinaan käärmeen. | Siksi huudamme uskalluksella Kristukselle: | ”Suo meidän tuomiotta nähdä pyhä ristisi, oi, Vapahtaja, || ja kumartaa sitä psalmein ja ylistysveisuin kirkkaasti riemuiten.”

1.säv.

Kunnia ... nyt ... Amen.

Vain sinä, oi, puhdas, | olet ollut Isästä loistaneen valkeuden asumuksena. | Siksi huudan sinulle: | ”Kirkasta, oi, tahraton, hyveitten valolla himojen pimentämä sieluni, || ja majoita minut tuomion päivänä valoisiin majoihisi.”

Illan prokimeni

Jumala on kerskauksemme || kaikkina päivinä.

Olemme omin korvin kuulleet, oi, Jumala.

I parimia

1.Moos.6:9–22

Tämä on kertomus Nooasta ja hänen suvustaan. Nooa oli aikalaistensa joukossa ainoa oikeamielinen ja nuhteeton, ja hän vaelsi Jumalalle kuuliaisena. Hänelle syntyi kolme poikaa: Seem, Haam ja Jafet. Siihen aikaan turmelus levisi maassa Jumalan silmien alla ja väkivalta täytti maan. Kun Jumala katseli maata, hän näki, että turmelus vallitsi kaikkialla, sillä ihmiset kuluttivat elämänsä pahuudessa. Jumala sanoi Nooalle: ”Minä olen päättänyt tehdä lopun kaikesta elollisesta, sillä maa on ihmisten takia täynnä väkivaltaa. Minä hävitän heidät ja maan heidän kanssaan. Tee itsellesi arkki sypressipuusta, rakenna se huoneita täyteen ja tiivistä se maapiellä sisältä ja ulkoa. Tällaiseksi sinun tulee tehdä arkki: sen pituus olkoon kolmesataa kyynärää, leveys viisikymmentä ja korkeus kolmekymmentä kyynärää. Rakenna arkkiin katto ja tee siitä kyynärän verran kalteva, sijoita ovi arkin kylkeen ja rakenna arkkiin kolme kerrosta.” ”Minä lähetän vedenpaisumuksen maan päälle hävittämään taivaan alta kaiken, missä on elämän henki. Kaikki on tuhoutuva maan päältä, mutta sinun kanssasi minä teen liiton. Sinun tulee mennä arkkiin ja ottaa mukaan poikasi, vaimosi ja poikiesi vaimot. Ja kaikkia elollisia sinun tulee ottaa mukaasi arkkiin kaksi, uros ja naaras, että ne säilyisivät hengissä sinun kanssasi. Lintuja, karjaeläimiä ja kaikkia pikkueläimiä tulkoon luoksesi kaksi kutakin lajia, jotta ne jäisivät henkiin. Sinun tulee ottaa mukaan arkkiin kaikenlaista syötävää, niin että sinulla ja kaikilla muilla on mitä syödä.” Nooa teki kaiken niin kuin Jumala oli häntä käskenyt.

Prokimeni

Teen nimesi kuuluksi || suvusta sukuun.

Sydämeni tulvii ihania sanoja.

II parimia

Sananl.8:1–21

Kuulkaa. Viisaus kutsuu, ymmärrys korottaa äänensä. Kukkulan laella, tien vierellä se seisoo, siellä missä polut haarautuvat eri suuntiin. Markkinapaikoilla, tungoksen keskellä, kaupunkiin vievillä porteilla se huutaa: ”Teitä minä kutsun, ihmiset, teille kaikille osoitan sanani. Hankkikaa viisautta, te ymmärtämättömät, hankkikaa tietoa, te houkat. Kuulkaa. Minä puhun totuuden sanoja, puhun ilman vilppiä, kun suuni avaan. Minkä kieleni tuo julki, se on kaikki totta, huuleni kauhistuvat jumalattomuutta. Minkä puhun, se pitää

paikkansa, puheeni ei ole kieroä eikä vääää. e on selkeää sille, joka ymmärtää, helppoa sille, joka on tavoittanut tiedon. Arvostakaa ohjeitani enemmän kuin hopeaa, tietoa enemmän kuin kalleinta kultaa, sillä viisaus on koralleja arvokkaampaa, mitkään aarteet eivät vedä sille vertaa. Minä, viisaus, viihdyn älyn seurassa, harkinta ja tieto ovat kumppanini. Joka Herraa pelkää, vihaa kaikkea pahaa. Ylpeyttä minä vihaan, kopeaa mieltä, pahoja tekoja ja vilpillistä puhetta. Minulta tulee ajatus, minulta sen toteutus, minä olen ymmärrys, minun on voima. Minun avullani kuninkaat hallitsevat, maan mahtavat sääätävät oikeat lait. Minun avullani valtiat pitävät valtaa, kansan johtajat antavat oikeat tuomiot. Minä rakastan niitä, jotka minua rakastavat, ne, jotka etsivät, löytävät minut. Minun kanssani tulevat rikkaus ja kunnia, ehtymätön vauraus ja suuri siunaus. Minun antini on parempaa kuin puhtain kultaa, minun lahjani paremmat kuin paras hopea. Minä vaellan totuuden tietä, horjumatta minä kuljen oikeuden polkua. Jotka minua rakastavat, ne minä palkitsen, minä täytän heidän aittansa ja varastonsa.”

Virrelmästäkiirat

2.säv.

Mielettömyys on riisunut minut kaikesta siitä, | minkä annoit, oi, hyvä Isä, minulle. | Olen joutunut sinusta kauas, | ja tullut vieraan kansalaisen orjaksi. | Olen paimentanut vaivalloisia eläimiä, | saamatta kyllältä niidenkään ravintoa. | Siksi olen kiiruhtanut tykösi laupeutesi tuntien. | Peitä alastomuuteni ihmisrakkaudessaasi, || ja pelasta minut.

Kaikki eksytys lakkaa, | ja usko pelastaa ihmissuvun, | kun pyhät marttyyrit rukoilevat puolestamme, || ja ylistävät veisuin Kristusta.

Kunnia ... nyt ... Amen.

Valkeus loisti maailmalle, | Sana Sanan kautta, | neitseellisestä kohdustasi, | oi, puhdas, pyhä Neitsyt. || Rukoile, että hän päästäisi sielumme vihollisen ansoista.

Tiistaiaamu

Aamupalvelus ja VI paastohetki

Katigmatroparit

Herra, armahda. (3)

Iloitkaamme paastosta, riemuitkaamme veisuusta, ottakaamme rukoukset voimaksi kaikkia himoja vastaan, ja polkekaamme maahan Beliarin väijytykset. Seuratkaamme Kristusta, ja huutakaamme: "Suo laupiaana meidän nähdä ristisi, ja anna meille suuri armosi."

Kunnia ... nyt ... Amen.

Paranna, oi, Jumalan autuuttama, avioon käymätön äiti, Jumalansynnyttäjä, sairastava sieluni, sillä minä kurja olen hirveästi rikkomusteni vallassa. Siksi huudan sydämessäni huoaten: "Ota, oi, ylen nuhteeton, vastaan minut, joka olen paljon rikkonut, että uskalluksella huutaisin: 'Iloitse, oi, Jumalan asumus.'"

Kanoni

3.säv.

2.irmossi

Katsokaa, katsokaa, | olen maailman Vapahtaja, | totinen Valkeus, | elämän lähde, || Jumalan Poika.

Kunnia olkoon sinulle, meidän Jumalamme, kunnia sinulle.

Katsokaa, olen Jumala, joka on vuodattanut teille pelastuksen lähteen. Ammentakaa siitä, oi, kaikki ihmiset, pidättyväisyyden kautta.

Kunnia olkoon sinulle, meidän Jumalamme, kunnia sinulle.

Katsokaa, olen säätänyt teille pyhitetyn ja pyhän ajan, paastokilvoituksen, sielujen menestykseksi.

Kunnia ...

Ylistäkäämme Kolminaisuutta, ja kumartakaamme ykseyttä, aluttoman Isän alutonta, ainosyntyistä Poikaa, ja Pojan ja Isän kanssa yhtä iankaikkista, yhdessä hallitsevaa Henkeä.

Nyt ... Amen.

Rukoile, oi, viaton, lakkaamatta, että Vapahtaja päästäisi kaikista vaaroista meidät, jotka tunnustamme sinut Jumalansynnyttäjäksi ruumiinemme ja sieluinemme.

Kunnia olkoon sinulle, meidän Jumalamme, kunnia sinulle.

Sinä, oi, Herra, olet suuri, ja ihmeelliset ovat tekosi, sillä tukit kerran luolassa jalopeurain kidan paastolla, niin etteivät ne syöneet Danielia.

8.irmossi

Ylistäkää, oi, papit, Herraa, | joka laskeutui, | ja ilmestyi liekeissä hebrealaisnuorukaisille vallassaan, | ja kiittäkää häntä korkeasti || kaikkina aikoina.

Kunnia olkoon sinulle, meidän Jumalamme, kunnia sinulle.

Säteilkäämme hyveissä johdatettuina paaston ylen kirkkaaseen salaisuuteen, ja osoittakaamme sielumme tilan kautta niin kasvojen kuin tapojenkin tyyneyttä.

Kunnia olkoon sinulle, meidän Jumalamme, kunnia sinulle.

Elisa antoi pojan jälleen sunemilaisvaimolle paastottuaan. Siitä, oi, veljet, tunnemme paaston suureksi hyväksi, Jumalan lahjoittamaksi armoksi.

Me kiitämme Herraa, Isää, Poikaa ja Pyhää Henkeä.

Kumarramme Isän kanssa Poikaa ja Pyhää Henkeä, ykseyttä Kolminaisuudessa, ja huudamme enkelten kanssa savisuin: "Kunnia olkoon Jumalalle, Kolminaisuudelle, korkeuksissa."

Nyt ... Amen.

Sinä yksin, oi, Jumalan armoittama, synnytät neitseenä lapsen. Suuri on salaisuus, peljättävä ihme. Sinä synnytät ruumiillistuneen Jumalan, maailman Vapahtajan.

Kunnia olkoon sinulle, meidän Jumalamme, kunnia sinulle.

Älköön kukaan teistä, oi, veljet, antautuko kevyt-mielisyyteen ja laiskuuteen. Nyt on työn aika, juhlan hetki. Se, joka on ymmärtäväinen, voittaa yhdessä päivässä koko iankaikkisuuden.

Me kiitämme ja ylistämme ja kumarramme Herraa, veisaten ja korkeasti kunnioittaen häntä iankaikkisesti.

Katabasi

Ylistäkää, oi, papit, Herraa, | joka laskeutui, | ja ilmestyi liekeissä hebrealaisnuorukaisille vallassaan, | ja kiittäkää häntä korkeasti || kaikkina aikoina.

• Jumalansynnyttäjän kiitosvirsi •

9.irmossi

Mooses näki sinut | Siinain vuorella orjantappurapensaassa, | sillä sinä kannoit kohdussasi jumalallista tulta, | eikä se kuitenkaan sinua polttanut. | Daniel taas näki sinut vuorena, | josta ihmiskäsittä lohkesi kivi. | Ja Jesaja julisti sinut vesaksi, | joka oli versova || Daavidin juuresta.

Kunnia olkoon sinulle, meidän Jumalamme, kunnia sinulle.

Kantakaamme rukouksia Jumalalle puhtain omintunnoin, taivuttakaamme usein polvemme, ja lausukaamme, kun tiedämme nämä päivät kaikkia muita pyhemmiksi: ”Ota, oi, Herra, aina vastaan palvelijasi anomukset ja rukoukset.”

Kunnia olkoon sinulle, meidän Jumalamme, kunnia sinulle.

Kansa, joka istuutui syömään ja juomaan, nousi soittaen palvomaan veistettyä Baal-Peoria, niin kuin on kirjoitettu. Katso vatsanpalvonnan hirveitä aaltoja. Mutta, paastotkaamme, että saisimme kunnian, niin kuin suuri Mooses.

Kunnia ...

Jakamaton, ylijumalallinen Kolminaisuus, on luonnoltaan ykseys. Luonnoltaan yhtenä hän muodostuu erillisistä persoonista, ja jakaantumattomana jakaantuu. Yhtenäkin hän on kolme. Hän on Isä, Poika ja elävä Henki, joka kaiken varjelee.

Nyt ... Amen.

Kuka on kuullut lapsen synnyttäneestä Neitseestä ja miehettömästä äidistä? Sinussa, oi, Maria, toteutuu ihme, mutta sano minulle, kuinka? ”Älä tutki Jumalan synnyttämisen syvyyttä. Se on aivan totta, mutta sitä ei ihmismieli voi käsittää.”

Kunnia olkoon sinulle, meidän Jumalamme, kunnia sinulle.

Kun vihasi syntisiä kohtaan, oi, Herra, on sietämätön, niin kuka kestäisi sen uhkaakaan? Pelasta minut laupeutesi tähden ottamatta huomioon monia hirveitä tekojani, koska sinulla on mittaamaton armo.

Katabasi

Mooses näki sinut | Siinain vuorella orjantappurapensaassa, | sillä sinä kannoit kohdussasi jumalallista tulta, | eikä se sinua kuitenkaan polttanut. | Daniel taas näki sinut vuorena, | josta ihmiskäsittä lohkesi kivi. | Ja Jesaja julisti sinut vesaksi, | joka oli versova || Daavidin juuresta.

2.katabasi (8.säv.)

Totisesti on kohtuullista, | ylistää autuaaksi sinua, Jumalansynnyttäjää, | aina autuas ja viaton ja meidän Jumalamme äiti. | Me ylistämme sinua, joka olet kerubeja kunnioitettavampi | ja serafeja verrattomasti jalompi, | sinua, puhdas Neitsyt, Sanan synnyttäjää, || sinua, totinen Jumalansynnyttäjää.

Virrelmästikiirat

7.säv.

Tunnustan tuhlaajapoikana sinulle, oi, Herra, tehneeni syntiä. | En rohkene nostaa katsettani taivaaseen, | sillä olen tullut kurjaksi sieltä langettuani. | Olen tehnyt syntiä taivasta ja sinua vastaan, | enkä ole sen arvoinen, että minua kutsuttaisiin pojaksesi. | Kiellän itse itseni, | enkä tarvitse syyttäjiä tai todistajia. | Irstauteni todistaa minusta, | huono vaellukseni paljastaa minut. | Tämä alastomuuteni hävettää minua, | ja häpeällisiä ovat lumputkin, joihin olen pukeutunut. | Ota, oi, laupias Isä, ainosyntyinen Poika, ja Pyhä Henki, minut katuessani vastaan, || ja armahda minua.

Voittajat huusivat | lainrikkojain kilpakentällä riemuiten: || ”Kunnia olkoon sinulle, oi, Herra.”

Kunnia ... nyt ... Amen.

Sinä, oi, Kristus, synnyit selittämättömästi Neitseestä | ja valistit ne, jotka pimeydessä huutavat: || ”Kunnia olkoon sinulle, oi, Herra.”

Profetian tropari

Sinä, oi, Herra, olet pelastuksemme ja puolustajamme ahdistuksen päivänä. Armahda meitä, oi, ihmisiä rakastava, suuresta armostasi.

Prokimeni

Herra Sebaot || on kanssamme.

Jumala on turvamme ja väkevyytemme.

Parimia

Jes.9:9–10:4

”Savitiiliseinät ovat sortuneet, me rakennamme hakatuista kivistä. Sykomoripuiset tukipölkkyt on pirstottu, nyt tuodaan tilalle setripalkkeja.” Herra valoi rohkeutta Israelin vastustajiin ja yllytti sen vihollisia: Syyriaa idässä, Filistea lännessä. Ahnaasti ne haukkasivat Israelia, suun täydeltä. Vieläkään ei väistynyt hänen vihansa, hänen kätensä on yhä koholla, valmiina lyömään. Kansa ei palannut kurittajansa luo eikä turvautunut Herraan Sebaotiin. Niin Herra leikkasi Israelilta pään ja hännän, leikkasi palmunlatvan ja kaislanvarret samana päivänä: vanhimmat ja ylimykset – siinä on pää, profeetat, nuo valheopettajat – siinä on häntä. Sillä johtajat olivat johtaneet kansan harhaan ja saattaneet johdettavansa sekasortoon ja hämminkiin. Niinpä Herra ei säästänyt tämän kansan nuorukaisia eikä armahtanut sen orpoja ja leskiä, sillä ilkeitä ja pahoja he ovat, koko kansa, jokainen suu puhuu herjasanoja. Vieläkään ei väistynyt Herran viha, hänen kätensä on yhä koholla, valmiina lyömään. Ja niin vääritys palaa liekehtien, niin kuin tuli syö orjantappurat ja ohdakkeet ja sytyttää metsän tiheiköt, niin että ne kieppuvat savupyörteinä ilmaan. Maa hehkuu Herran Sebaotin suuttumusta, ja liekit nielevät ihmisiä. Toinen toistaan he eivät armahda, he syövät oikealta ja jäävät nälkäisiksi, ahmivat vasemmalta eivätkä tule kylläisiksi, kukin syö oman käsivartensa lihaa, Manasse Efraimia, Efraim Manassea, ja molemmat yhdessä käyvät Juudan kimppuun. Vieläkään ei väistynyt Herran viha, hänen kätensä on yhä koholla, valmiina lyömään. Voi teitä, oikeuden vääristäjät. Voi niitä, jotka vääriä säädöksiä säätävät, jotka katalia päätöksiä tekevät estääkseen heikkoja saamasta oikeutta, riistääkseen kansani köyhiltä lain turvan, anastaakseen leskien varat, ryöstääkseen orpojen perintöosan. Miten te aiotte selviytyä tilinteon päivästä, kun kaukainen rajuilma ehtii tänne? Kenen luo silloin pakenette apua hakemaan, minne kätette rikkautenne? Ei auta kuin kumartua vangittujen joukkoon, kaatua surmattujen sekaan. Mutta vielä ei väistynyt Herran viha, hänen kätensä on yhä koholla, valmiina lyömään.

Prokimeni

Veisatkaa Jumalalle, || veisatkaa.

Paukuttakaa käsiänne, kaikki kansat.

Tiistai-ilta

Ehtoopalvelus

Avuksihuutostikiirat

3.säv.

Päästä, oi, Valtias, Herra, | joka ristillä surmasit kavalan, | sen petoksesta minut, | joka olen syntiä tehnyt, ja tullut petkutetuksi. | Puhdista minut paastolla, | ja anna minun toteuttaa tahtoasi, || että saisin riemuiten nähdä puhtaat kärsimyksesi.

Hekuman miekka on minua haavoittanut, | ja olen hirveästi aivan kuoletettu. | Paranna, oi, Valtias, Herra, jota keihäs haavoitti, ja tee eläväksi kurja sieluni, | ja paranna Vapahtajana meidät, | joita vihollisen nuoli on haavoittanut. || Osoita minut osalliseksi puhtaista kärsimyksistäsi.

2. säv.

Anna, oi, Herra, | meidän nähdä ristisi tuomiotta ja iloiten, | ja kumartaa sitä pelolla, | kun paasto on valistanut sielumme, | sillä se säteilee vapaaehtoisia kärsimyksiäsi. | Suo ihmisiä rakastavana, || että tavoittaisimme ne.

3.säv.

Kunnia ... nyt ... Amen.

Miekka lävisti sydämesi, oi, kaikkein puhtain, | katsoessasi Poikaasi ja huutaessasi: | ”Älä tee minua lapsettomaksi, | oi, Poikani ja Jumalani, || joka syntymisesi jälkeenkin säilytit minut neitsee-nä.”

Illan prokimeni

Suuri on Herra, || ja korkeasti ylistettävä.

Jumalamme kaupungissa, pyhällä vuorellansa.

I parimia

1.Moos.7:1–5

Herra sanoi Nooalle: ”Mene perheinesi arkkiin, sillä minä olen havainnut sinut ainoaksi vanhurskaaksi tämän sukupolven joukossa. Ota kaikkia uhrikelpoisia karjaeläimiä seitsemän paria, uroksia ja naaraita, mutta kaikkia epäpuhtaita karjaeläimiä ota kaksi, uros ja naaras. Myös taivaan lintuja ota seitsemän paria, uroksia ja naaraita, että niiden suku jatkuisi maan päällä. Seitsemän päivän kuluttua minä lähetän maan päälle sateen, jota kestää neljäkymmentä päivää ja neljäkymmentä yötä. Minä pyyhin pois maan päältä kaikki olennot, jotka olen luonut.” Nooa teki niin kuin Herra oli häntä käskenyt.

Prokimeni

Minun suuni || puhuu viisautta.

Kuulkaa tämä, kaikki kansat.

II parimia

Sananl.8:32–9:11

”Nyt, lapset, kuulkaa minua. Hyvin käy sen, joka minun tietäni kulkee. Kuulkaa neuvojani, niin viisastutte, älkää lyökö niitä laimin. Hyvin käy sen, joka minua kuulee, päivästä päivään valvoo ovellani, valppaana odottaa sen kynnyksellä. Joka minut löytää, löytää elämän, hänet Herra ottaa suosionsa. Pahoin käy sen, joka minua uhmaa, joka minua vihaa, rakastaa kuolemaa.” Viisaus on rakentanut itselleen talon, seitsenpylväisen rakennuksen. Hän on teuraansa teurastanut, maustanut viinin, kattanut pöydän ja lähettänyt palvelustyttönsä kaupunkiin kuuluttamaan sen kukkuloilta: ”Oletko kokematon? Tule silloin tänne.” Ja ymmärtämättömille hän sanoo: ”Tulkaa, syökää pöytäni antimia, juokaa viiniä, jonka olen itse maustanut. Jättäkää haihattelu, niin menestytte, kulkekaa vakaasti viisauden tietä.” Jos omahyväistä ojennat, hän pilkkaa sinua, jos jumalatonta nuhtelet, saat solvauksen. Omahyväistä älä nuhtele, hän vihastuu sinuun, nuhtele viisasta, niin hän rakastaa sinua. Neuvo viisasta, ja hän viisastuu yhä, opeta hurskasta, ja hän oppii lisää. Herran pelko on viisauden alku, Pyhän tunteminen on ymmärryksen perusta. ”Minä, viisaus, lisään elinpäiviäsi, kartutan elämäsi vuosia.”

Virrelmästikiirat

2.säv.

Rohkenen nimittää sinua, oi, Luoja, Isäksi, | vaikka olenkin maasta syntynyt.
| Olen osallinen kuvastasi, | vaikka olenkin menettänyt lapsen aseman
elettyäni irstaasti, | ja tuhlattuani omaisuuteni lahjasi unohtaen. | Älä hylkää
minua, oi, ihmisiä rakastava, | joka näit hyväksi, että ainosyntyinen Poikasi |
kärsi lihassa ristin ja kuoleman tähteni, || vaan paranna minut, ja tee minut
omaksesi.

Marttyyrien kuorot vastustivat hirmuvaltiaita sanoen: | ”Olemme voimien
kuninkaan satureita. | Emme kiellä Kolminaisuuden voimaa, || vaikka
tuhoaisitte meidät tulessa ja kidutuksissa.”

Kunnia ... nyt ... Amen.

Nuhteeton, puhdas äitisi huusi valittaen ristisi juurella, | kun lainrikkojakansa
ylensi sinut puulle, oi, Vapahtaja, kaikkien elämä: | ”Voi suloinen lapseni,
silmieni valo. | Kuinka sinä, joka olet ripustanut maan vesiin, || suostut puulle
naulittavaksi pahantekijäin keskelle?”

Keskiviikkoaamu

Aamupalvelus ja VI paastohetki

Katismatroparit

Herra, armahda. (3)

Huudamme vaeltaessamme paaston kirkasta, hyvää tietä: ”Säilytä kaikki rauhassa, oi, Herra, pelasta meidät vihollisen kaikista juonista, ja suo ylen hyvänä meidän tervehtiä puhdasta ristiäsi, oi, ainoa armollinen, joka annat sen kautta armosi maailmalle.”

Kunnia ... nyt ... Amen.

Neitsyt, äitisi, oi, Kristus, lausui katkerasti itkien, kun näki sinut kuolleena puulle levitettynä: ”Mikä on tämä peljättävä salaisuus, oi, Poikani? Kuinka sinä, joka lahjoitat kaikille iankaikkisen elämän, kuolet vapaaehtoisesti ristillä häpeällisen kuoleman?”

Kanoni

2.säv.

3.irmossi

Vahvista, oi, Herra, joka ristin puun kautta kuoletit synnin, | itsessäsi meitä, jotka sinulle ylistystä veisaavat, || ja istuta pelkosi sydämiimme.

Kunnia olkoon sinulle, meidän Jumalamme, kunnia sinulle.

Elävöittävä ristisi, oi, Herra, on pelastukseni sinetti, sillä kukistan sen avulla vastustajani, ja ylistän sinua voimalliseksi Jumalaksi veisuin.

Kunnia olkoon sinulle, meidän Jumalamme, kunnia sinulle.

Ristin puu kantoi maailmalle iankaikkisen elämän hedelmän, oi, Kristus, ja saamme lunastuksen kuolemasta siitä maistaen.

Kunnia ...

Ylistän yhden muodon kolmea persoonaa, Isää, Poikaa ja Henkeä, jumaluuden yhtä hallitusta, sillä Jumalana hän hallitsee yksinvaltiaana.

Nyt ... Amen.

Synnytyksesi, oi, puhdas, on pelättävä, sillä hän, joka on aluttomasti syntynyt Isästä, ja jonka sinä viimeisinä aikoina kannoit miehettä, on ihmiseksi tullut Jumala.

Kunnia olkoon sinulle, meidän Jumalamme, kunnia sinulle.

Ristisi maailmaan säteilevä armo, oi, armollinen, kutsuu kaikkia meitä jumalallisten kärsimystesi eteen. Suo meidän uskolla kumartaa niitä.

8.irmossi

Veisatkaamme hänelle, | joka on muinoin Siinain vuorella | edeltä kuvannut Moosekselle orjantappurapensaassa | Neitsyttä koskevan ihmeen, || sekä kiitäkäämme ja ylistäkäämme häntä suuresti kaikkina aikoina.

Kunnia olkoon sinulle, meidän Jumalamme, kunnia sinulle.

Sinä, oi, Kristus, joka kannat sanallasi kaiken, kestät minun tähteni lyönnejä, sylkemistä, ja ristiinnaulitsemisen. Ylistän ihmisrakkautesi suuruutta kaikkina aikoina.

Kunnia olkoon sinulle, meidän Jumalamme, kunnia sinulle.

Sinä, oi, Kristus, uhraudit Karitsana, ja kylkesi lävistettiin keihäällä, että pelastaisit minut, kadonneen lampaan, joutumasta perkeleen saaliiksi, ja saattaisit minut ihanaan tarhaasi iankaikkisesti.

Me kiitämme Herraa, Isää, Poikaa ja Pyhää Henkeä.

Ylistämme sinua, oi, yksi Jumaluus, Kolminaisuus, jakamaton, persooniin jakautuva luonto, iankaikkinen hallitus, Isä, Poika, ja Pyhä Henki, veisuin kaikkina aikoina.

Nyt ... Amen.

Ota, oi, puhdas Jumalansynnyttäjä, taivaallinen portti ja pelastuksen ovi, vastaan kaikkien kristittyjen rukous, kun ylistämme sinua kaikkina aikoina.

Kunnia olkoon sinulle, meidän Jumalamme, kunnia sinulle.

Sinun ristisi, oi, Kristus, on pappien kerskaus, kuningasten vahvistus, ja kaikkien uskovaisten valistus. Suo minun nähdä se, kumartaa sitä, ja veisata iankaikkisesti.

Me kiitämme ja ylistämme ja kumarramme Herraa, veisaten ja korkeasti kunnioittaen häntä iankaikkisesti.

Katabasi

Veisatkaamme hänelle, | joka on muinoin Siinain vuorella | edeltä kuvannut Moosekselle orjantappurapensaassa | Neitsyttä koskevan ihmeen, || sekä kiittäkäämme ja ylistäkäämme häntä suuresti kaikkina aikoina.

• Jumalansynnyttäjän kiitosvirsi •

9.irmossi

Ylistämme veisuin sinua, | oi, Jumalansynnyttäjä, | hengellisiä eläviä portaita, | joihin meidän Jumalamme on tukeutunut, || ja joiden kautta olemme saaneet nousun taivaaseen.

Kunnia olkoon sinulle, meidän Jumalamme, kunnia sinulle.

Ylistämme sinua, oi, Jumalan Poika, joka levitit kätesi ristille, ja otit maan ääret omiksesi, sillä olemme saaneet pääsyn Isän tykö ristisi kautta.

Kunnia olkoon sinulle, meidän Jumalamme, kunnia sinulle.

Ylistämme pelastuneina sinua, oi, Kristus, jonka lainrikkojat kruunasivat orjantappuroin, löivät ja ristiinnaulitsivat, niin että koko taivaanalainen maa järkkyy.

Kunnia ...

Ylistämme sinua, oi, Isä, Poika ja elävä Henki, kolmivaloinen pyhä Jumaluus, joka pidät kaiken koossa, ja aina suojelet kaikkea, vaikenemattomin veisuin.

Nyt ... Amen.

Ylistämme sinua, oi, Jumalansynnyttäjä, Hengen valoisa pilvi, josta on meille loistanut lähestymätön valkeus, Kristus, vanhurskauden suuri aurinko, veisuin.

Kunnia olkoon sinulle, meidän Jumalamme, kunnia sinulle.

Sinä, oi, Kristuksen risti, olet valkeutemme, pyhä tunnuksemme, ja voiton merkki. Tee suloiseksi pidättyväisyytemme, ja suo meidän kumartaa sinua.

Katabasi

Ylistämme veisuin sinua, | oi, Jumalansynnyttäjä, | hengellisiä eläviä portaita, | joihin meidän Jumalamme on tukeutunut, || ja joiden kautta olemme saaneet nousun taivaaseen.

2.katabasi (8.säv.)

Totisesti on kohtuullista, | ylistää autuaaksi sinua, Jumalansynnyttäjä, | aina autuas ja viaton ja meidän Jumalamme äiti. | Me ylistämme sinua, joka olet kerubeja kunnioitettavampi | ja serafeja verrattomasti jalompi, | sinua, puhdas Neitsyt, Sanan synnyttäjä, || sinua, totinen Jumalansynnyttäjä.

Virrelmästikiirat

2.säv.

Minä, mieletön, en käsittänyt | Isän lapsena olemisen arvoa, | vaan hylkäsin kunnian, ja tuhlasin pahoin armon rikkauden. | Tulin saastaisen kansalaisen elätettäväksi | vailla jumalallista ravintoa, | ja hän lähetti minut sielun turmelevalle kedollensa, | jossa laidunsin eläinten kanssa riettaasti eläen, | enkä saanut kylliksi syödä hekumain orjana. | Mutta palatessani huudan laupiaalle ja armolliselle Isälle: | ”Olen tehnyt syntiä taivasta ja sinua vastaan. || Armahda minua.”

Marttyyrien joukot rukoilevat, oi, Kristus: || ”Armahda meitä, oi, ihmisiä rakastava.”

Kunnia ... nyt ... Amen.

Sinä, oi, puhdas, kärsit monia tuskia, | kun Poikasi ja Jumalasi ristiinnaulittiin. | Sinä huokasit kyynelehtien, ja valitit: | ”Voi, suloinen lapseni, | kuinka kärsit epäoikeudenmukaisesti, | kun haluat lunastaa Adamista syntyneet?” | Siksi pyydämme uskolla, oi, ylen pyhä Neitsyt: || ”Tee hänet meille armolliseksi.”

Profetian tropari

Itsessämme ei ole pohjaa teoille, oi, Herra, mutta älä, oi, ihmisiä rakastava ja synnitön, ylenkatso armossasi kättesi tekoa.

Prokimeni

Uhraa Jumalalle || kiitos.

Jumala, Herra, puhuu ja kutsuu maan.

Parimia

Jes.10:12–20

Tietäkää: kun minä, Herra, olen saattanut päätökseen kaikki työni Siionin vuorella ja Jerusalemissa, minä vaadin Assyrian kuninkaan tilille hänen pöyhkeän sydämensä turhamaisuudesta ja hänen katseensa ylpeästä välkkeestä. Sillä näin on Assyrian kuningas sanonut: ”Käteni voimalla olen tehnyt tämän kaiken ja omalla viisaudellani: minä tiedän mitä teen. Minä olen siirtänyt kansojen rajat ja riistänyt itselleni niiden rikkaudet ja valtiaan tavoin syössyt kuninkaat valtaistuimiltaan. Minä pääsin käsiksi kansojen rikkauksiin yhtä helposti kuin linnunpesään, minä kahmin itselleni kaikki maat kuin munat hylätyistä pesistä: ei siiven siipeä räpyttämässä, ei yhtään nokkaa piipittämässä.” – Onko kirves muka parempi kuin se, joka sillä hakkaa? Mahtaileeko saha sille, joka sitä käyttää? Ikään kuin ruoska heiluttaisi käyttäjänsä, ikään kuin puinen sauva heiluttaisi ihmisen kättä. Ei, vaan Jumala, Herra Sebaot, lähettää hivuttavan taudin tuon maan lihaviin ylimyksiin, ja loiston alla kytee polte kuin tulen polte. Ja Israelin Valosta tulee liekki, Israelin Pyhästä tulenlieska, joka yhdessä päivässä polttaa ja nielee Assyrian orjantappurat ja ohdakkeet, joka tekee perin juurin lopun sen metsien ja puutarhojen vehmaudesta, niin että maa on kuin sairas, tautiinsa menehtymässä. Ja niin vähiin käyvät puut metsissä, että lapsikin voi ne merkitä muistiin. Sinä päivänä eivät Jaakobin jälkeläiset, jotka ovat päässeet pakoon, nuo Israelista jäljelle jääneet, enää turvautu sortajaansa. Herralle uskollisina he turvautuvat yksin häneen, Israelin Pyhään.

Prokimeni

Ole minulle armollinen, oi, Jumala, || hyvyytesi tähden.

Luo, oi, Jumala, minuun puhdas sydän.

Keskiviikoilta

Ehtoopalvelus

Avuksihuutostikiirat

4.säv.

Olen asunut pahojen kansalaisten maassa, ja tullut autioksi | tuhlattuani irstaasti isän rikkauden. | Järjettömyydessäni olen tullut ymmärtämättömien eläinten kaltaiseksi, | ja olen riisuttu jumalallisesta armosta. | Siksi huudan käännettyäni sinulle, | laupiaalle ja armolliselle Isälle: | ”Olen tehnyt syntiä, oi, Jumala. || Ota minut katuessani vastaan, ja armahda minua.”

Rukoilkaa, oi, elävät ja hengelliset polttouhrit, | Herran marttyyrit, Jumalan täydelliset uhrilahjat, | jotka tunnette Jumalan ja jotka Jumala tuntee, | lampaat, joiden tarhaan eivät sudet pääse, | että meitäkin paimennettaisiin kansanne || levähdyksen vesien äärellä.

6.säv.

Te, oi, Jumalan näkijät, apostolit, | osoittauduite hengellisen auringon säteiksi. | Rukoilkaa valistusta sieluillemme, | päästäkää meidät himoista, | ja rukoilkaa, että saisimme nähdä pelastuksen päivän. | Puhdistakaa esirukouksillanne ja anomuksillanne sydämemme, | joita paha on haavoittanut, | että pelastuneina uskoen ylistäisimme aina teitä, || jotka olette viisaalla saarnallanne pelastaneet maailman.

Minä, rietas, lähdin pahuuden maahan, | ja tuhlasin pahoin sen rikkauden, | jonka sinä, oi, laupias Isä, minulle annoit. | Näännyn hyvien tekojen nälkään, | ja katso, olen pukeutunut rikkomusten häpeään armosta riisuttuna. | Mutta tunnen hyvyytesi, ja huudan: | ”Olen tehnyt syntiä. | Ota minut vastaan yhtenä palkkalaisistasi, oi, armollinen Kristus, || sinua rakastaneitten apostolien rukousten tähden.”

Kantakaa, oi, Vapahtajan apostolit, | maailman valistajat, hyväntekijät ja pelastajat, | jotka taivasten tavoin julistatte Jumalan kunniaa, | ja olette ihmeitten tähtien ja parannusten tunnustekojen kaunistamat, | hartaasti puolestamme rukouksia Herralle, | että hän ottaisi ne vastaan puhtaana tuoksuna, | ja soisi meidän kaikkien pelolla syleillä, | ja nähdä elävöittävän ristinsä. || Lähetä, oi, ihmisiä rakastava Vapahtaja, meille armosi, kun kumarramme ristiäsi.

4.säv.

Kunnia ... nyt ... Amen.

Älä ylenkatso minua, ahdistettua, | oi, äärettömän Jumalan itseesi sijoittanut, | hänet, joka ihmisiä rakastaen tuli ihmiseksi, | ja otti sinusta, oi, kaikkein puhtain, | meidän olemuksemme sen todella jumalalliseksi tehden, | vaan riennä armahtamaan || ja vapauttamaan kaikesta pahan tuottamasta haitasta ja vahingosta.

Illan prokimeni

Turvaan aina || Jumalan armoon.

Miksi kerskaat pahuudestasi, sinä väkivaltainen?

I parimia

1.Moos.7:6–9

Nooa oli kuudensadan vuoden ikäinen, kun vedenpaisumus tuli. Hän vei poikansa, vaimonsa ja poikiensa vaimot mukanaan arkkiin vedenpaisumukselta turvaan. Uhrikelpoisia ja epäpuhtaita karjaeläimiä, lintuja ja kaikkia maalla liikkuvia pikkueläimiä meni pareittain, uros ja naaras kutakin lajia, Nooan luo arkkiin, niin kuin Jumala oli hänelle sanonut.

Prokimeni

Jaakob riemuitsee ja Israel iloitsee, || kun Jumala kääntää kansansa kohtalon.

Hullu sanoo sydämessänsä: "Ei ole Jumalaa".

II parimia

Sananl.9:12–18

Jos elät viisaasti, hyödyt viisaudestasi itse, holtittomasta elämästä kärsit itse. Tyhmyys, se häpeämätön nainen, pieksee suutaan muttei ymmärrä mitään. Kaupungin korkeimmalla paikalla hän valtiaan tavoin istuu ovellaan ja kutsuu talon ohi kulkevia, jotka vakaasti vaeltavat omaa tietään: "Oletko kokematon? Tule silloin tänne." Ja ymmärtämättömille hän sanoo: "Varastettu vesi makealta maistuu, herkuista parhain on salaa syöty leipä." Eikä toinen aavista, että se on varjojen talo, tuonelan kuilu tuota kutsua kuulevalle.

Palvelus jatkuu ennenpyhitettyjen lahjain liturgiana

Torstiaamu

Aamupalvelus ja VI paastohetki

Katigmatroparit

Herra, armahda. (3)

Valistakaa, oi, maailman valistajat, jumalalliset apostolit, meidät, jotka veisaamme ylistystänne. Suokaa meidän otollisesti elää paaston aika, ja rukoilkaa, että saisimme nähdä ristin elävöittävän puun, ja tervehtiä sitä saastattomin huulin ja silmin huutaen psalmien tavoin: ”Kunnia olkoon sinulle, oi, Herra.”

Kunnia ... nyt ... Amen.

Pyydämme yksin peljättävää suojelustasi, oi, maailman hyvä toivo, Jumalansynnyttäjä, Neitsyt. Säälä suojatonta kansaa. Rukoile, oi, ainoa siunattu, että armollinen Jumala pelastaisi sielumme kaikesta uhasta.

Kanoni

6.säv.

4.irmossi

Profeetta pelästyi kuultuaan tulemisestasi, oi, Herra, | että sinä tahdot syntyä Neitseestä, ja ilmestyä ihmisille, | ja sanoi: ”Minä kuulin sanoman sinusta, ja pelästyin. || Kunnia olkoon voimallesi, oi, Herra.”

Rukoilkaa, oi, pyhät apostolit, Jumalaa meidän puolestamme.

Te hajotitte tietämättömyyden yön, kun osoittauduitte Jumalan ilmestyksen valaisimiksi. Te valistatte maailman tulikielisellä, jumalallisella opetuksellanne, kirkon kirkastaen.

Rukoilkaa, oi, pyhät apostolit, Jumalaa meidän puolestamme.

Te kokositte kaikki yhteen uskoon kulkien kukin tahollenne halki maailman. Te karkeloitte saatuanne taivaallisen osan, ja rukoilette lakkaamatta, että Kristus pelastaisi meidät kaikki.

Kunnia ...

Ylistän Isästä syntynyttä Poikaa ja Henkeä niin kuin auringon valoa ja säteilyä, Poikaa syntyneenä ja Henkeä lähteneenä, yhtä alutonta olemusta, jota koko luomakunta kumartaa.

Nyt ... Amen.

Sinä, oi, puhdas, osoitit lapsen synnyttäneeksi, ja puhtauden säilyttäneeksi Neitseeksi, kun synnytit Jumalan ja ihmisen, yhden kahdessa muodossa. Ihmeesi, oi, Neitsytäiti, hämmästyttää kaikkia korvia ja mieliä.

Rukoilkaa, oi, pyhät apostolit, Jumalaa meidän puolestamme.

Kunpa saisimme pyhien esirukoustenne avulla ottaa vastaan eläväksi tekevän ristin puhtain huulin ja silmin, kun se tulee kaikkien maailmassa olevien kumarrettavaksi.

8.irmossi

Pyhittäjänuorukaisesi | jäljittelivät pätsissä kerubeja, kun huusivat kolmipyhäveisua: | ”Kiittäkää, veisuin ylistäkää, || ja kunnioittakaa korkeasti Herraa.”

Rukoilkaa, oi, pyhät apostolit, Jumalaa meidän puolestamme.

Pyydystäkää uskon ongella meidät, jotka uimme eksytyksen syvyydessä, ja johdattakaa meidät ylistämään veisuin, ja kunnioittamaan korkeasti Herraa.

Kunnia olkoon sinulle, meidän Jumalamme, kunnia sinulle.

Voimasi on suuri apostoleissa, sillä heidän varjonsa ja hikiliinansa parantavat sairaita, jotka kiittävät, veisuin ylistävät, ja kunnioittavat korkeasti Herraa.

Me kiitämme Herraa, Isää, Poikaa ja Pyhää Henkeä.

Kumarran aluttomuuden, syntymisen ja lähtemisen tähden synnyttänyttä Isää, kunnioitan syntynyttä Poikaa, ja ylistän veisuin Isän ja Pojan kanssa loistavaa Pyhää Henkeä.

Nyt ... Amen.

Älä, oi, Neitsyt, lakkaa alati rukoilemasta, jotta selittämättömästi synnyttämäsi ihmisiä rakastavana pelastaisi vaaroista meidät, jotka turvaamme sinuun.

Rukoilkaa, oi, pyhät apostolit, Jumalaa meidän puolestamme.

Suokaa minun tuomiotta kumartaa kallista ristiä, ja kiittää, veisuin ylistää, ja kunnioittaa korkeasti Herraa.

Me kiitämme ja ylistämme ja kumarramme Herraa, veisaten ja korkeasti kunnioittaen häntä iankaikkisesti.

Katabasi

Pyhittäjänuorukaisesi | jäljittelivät pätsissä kerubeja, kun huusivat kolmipyhäveisua: | ”Kiittäkää, veisuin ylistäkää, || ja kunnioittakaa korkeasti Herraa.”

• Jumalansynnyttäjän kiitosvirsi •

9.irmossi

***Selittämätöntä on syntyminen siemenettömästä sikiämisestä, |
turmeltumaton on miehettömän äidin raskaus, | sillä Jumalan
syntyminen tekee uudeksi luonnon olemuksen. | Sen tähden me kaikki
sukukunnat sinua, | Jumalan morsiamena ja äitinä, || oikeauskoisesti
ylistämme.***

Rukoilkaa, oi, pyhät apostolit, Jumalaa meidän puolestamme.

Puheiltanne yksinkertaisina te osoittauduite tiedoiltanne viisaiksi, kun hajotitte filosofien punokset, kaunopuhujien solmut, ja tähtientutkijain ennustukset. Sen tähden te yksin osoittauduite koko maailman opettajiksi.

Rukoilkaa, oi, pyhät apostolit, Jumalaa meidän puolestamme.

Pietari ryhtyi puhumaan, ja Platon vaikenä. Paavali opetti, ja Pythagoras vaipui alas. Niin apostolien Jumalaa julistava joukko hautasi helleenien kuolleen puheen, ja nosti maailman palvomaan Kristusta.

Kunnia ...

Pelasta minut, oi, Jumalani, kun veisaan ymmärryksellä, ja kerron hartaudella sinusta, ainoan ainosyntyisen Pojan, ainoan Sanan ainoasta Isästä ja järjestä, heijastuksen kirkkaudesta, ja ainoan Hengen ainutlaatuisesta ainoasta lähettäjistä, oi, Isä, Sana ja Henki.

Nyt ... Amen.

Synnytyksesi ihme hämmästyttää minut, oi, nuhteeton. Kuinka käsittämätön sikisi siemenettä sinussa? Sano, kuinka olet Neitsyt, vaikka olet synnyttänyt äiti? ”Kumarra häntä uskoessasi ja nähdessäsi hänet, joka tuli yliluonnollisesti minusta ihmiseksi, sillä hän pystyy siihen, mitä haluaa.”

Rukoilkaa, oi, pyhät apostolit, Jumalaa meidän puolestamme.

Suokaa rukoustenne kautta meidän kaikkien nähdä, ja kumartaa puhtain huulin ja sieluin kallista ristiä, pyhää puuta, josta puhkesi kukkaan maailman pelastus.

Katabasi

***Selittämätöntä on syntyminen siemenettömästä sikiämisestä, |
turmeltumaton on miehettömän äidin raskaus, | sillä Jumalan
syntyminen tekee uudeksi luonnon olemuksen. | Sen tähden me kaikki
sukukunnat sinua, | Jumalan morsiamena ja äitinä, || oikeauskoisesti
ylistämme.***

2.katabasi (8.säv.)

***Totisesti on kohtuullista, | ylistää autuaaksi sinua, Jumalansynnyttäjää,
| aina autuas ja viaton ja meidän Jumalamme äiti. | Me ylistämme
sinua, joka olet kerubeja kunnioitettavampi | ja serafeja verrattomasti
jalompi, | sinua, puhdas Neitsyt, Sanan synnyttäjää, || sinua, totinen
Jumalansynnyttäjää.***

Virrelmästikiirat

6.säv.

Minä, irstas, palaan tykösi, oi, laupias Isä, | menetettyäni lapsen aseman, | ja elettyäni orjan tavoin sikojen kanssa, | mutta saamatta kylliksi niidenkään ravintoa. | Lähdettyäni pahoin palaan takaisin hyvin, ja huudan katuen: | "Olen tehnyt syntiä taivasta ja sinua vastaan, oi, Isä. || Anna minulle palatessani suuri armo."

Jumalamme on tehnyt ihmeellisiksi valittunsa ja pyhänsä. | Iloitkaa ja riemuitkaa, oi, hänen palvelijansa, | sillä hän on valmistanut teille seppeleen ja valtakuntansa. || Mutta pyydämme: "Älkää unohtako meitäkään."

Kunnia ... nyt ... Amen.

Sinä olet tosi viinipuu, oi, Jumalansynnyttäjä, | joka olet kantanut meille elämän hedelmän. | Rukoilemme sinua, oi, valtiatar: | "Kanna apostolien ja kaikkien pyhien kanssa esirukouksesi puolestamme, || että Herra armahtaisi sielujamme."

Profetian tropari

Jos sinä, oi, ihmisiä rakastava, pidät silmällä rikoksia, mitä pelastuksen toivoa meillä on? Mutta lähetä, oi, Herra, laupiaana korkeudestasi apusi kansallesi.

Prokimeni

Pelasta minut, oi, Jumala, || nimesi voimalla.

Kuule rukoukseni, oi, Jumala.

Parimia

Jes.11:10–12:2

Sinä päivänä lisain juurivesa kohoaa merkkiviirinä kansoille. Hänen luokseen pyrkivät kaikki kansat, hänen asuinsijaansa ympäröi kunnian hohde. Sinä päivänä Herra jälleen kohottaa kätensä vapauttaakseen kansansa jäännöksen Assyriasta ja Egyptistä ja Patrosista ja Nubiasta ja Elamista ja Sinearista ja Hamatista, tuodakseen kansansa takaisin meren saarista ja kaukaisilta rannoilta. Hän kohottaa merkkiviirin kansoille, hän korjaa talteen Israelista pois ajettut ja kokoaa yhteen Juudasta eri tahoille hajotetut maailman neljältä kulmalta. Efraimin kateus haihtuu, Juudan katkeruus häviää. Efraim ei enää kadehdi Juudaa, eikä Juuda vainoa Efraimia. Rinta rinnan he ryntäävät länteen, Filistiaan, yhdessä he saalistavat idän heimojen alueilla, heidän valtansa yltää Edomiin ja Moabiin, ja ammonilaisista tulee heidän alamaisiaan. Herra halkaisee Egyptin merenlahden ja heristää kättään Eufratia kohden, hän hajottaa sen polttavalla henkäyksellään seitsemään uomaan, joiden yli voi kulkea jalkojen kastumatta. Niin avautuu valtatie hänen kansansa jäännöksen kulkea – sen, joka on jäljellä Assyriassa – samalla tavalla kuin tie aukeni Israelille sinä päivänä, jolloin se lähti Egyptin maasta. Sinä päivänä sinä sanot: ”Minä kiitän sinua, Herra. Sinä olit minulle vihoissasi, mutta vihasi väistyi ja sinä lohdutit minua. Ja niin Jumala on minun pelastajani. Minä luotan häneen, en pelkää, sillä Herra on minun väkeni ja voimani, hän pelasti minut.”

Prokimeni

Ota korviisi rukoukseni, || oi, Jumala.

Kuuntele, ja vastaa minulle.

Torstai-ilta

Ehtoopalvelus

Avuksihuutostikiirat

5.säv.

Kuinka sinut, oi, Vapahtaja, totinen sulous, | joka kerran teit Maaran karvaat vedet makeiksi | jumalallista ristiä kuvaavalla puulla, | naulittiin sille? | Sinulle juotettiin sappea, | kylkesi lävistettiin, | ja vuodatit kaikille synninpäästön verta ja vettä | ihmisen saviseoksen uudelleen muovaamiseksi. | Siksi ylistämme sanomatonta armoasi ja rukoilemme: | ”Anna, oi, Herra, paaston aikana meille pelkosi, | rikkomuksemme anteeksi, || ja suuri armo.”

Sinut, oi, Sana, levitettiin ristille, | ja kokosit luotasi kauaksi joutuneet. | Kohota aivoitukseni himojen saastasta, | tee minut rikkaaksi kaikkinaisista hyveistä, | ja anna sydämeeni puhdas pelkosi, | ja sieluuni täydellinen rakkautesi, | joka erottaa minut lihan rakkaudesta, | jotta olisin näinä rukouksen ja anomusten päivinä | pidättyväisyyden kautta mieleesi, | saisin nähdä kirkkaasti ylösnousemuksesi päivän, || ja saisin suuren armon.

1.säv.

Suo, oi, Kristus, Sana, | meidän, jotka olemme päässeet puhtaan paaston kolmannen viikon lopulle, | nähdä elämää kantavan ristisi puu, | kumartaa sitä puhtaasti, | ja ylistää valtaasi otollisesti veisaten, | kiittää veisuin kärsimyksiäsi, | ja saavuttaa puhtaasti kunniakas ja pyhä ylösnousemuksesi, | salainen pääsiäinen, || jonka kautta Aadam palasi paratiisiin.

5.säv.

Kunnia ... nyt ... Amen.

Ottaen koko muotoni | Luoja ja Jumala pukeutui siihen, | tahtoen muodostaa muinoin langenneen Aadamin muodon. | Syyllisen tavoin hänet nostettiin ristille vapaasta tahdostaan, | ja hän paransi kädet naulittuina ne kädet, | jotka olivat muinoin halvaantuneet puusta syömisen vuoksi. | Kaikkein puhtain valitti hänet nähdessään: | ”Mikä on tämä näin suuri, kuvaamaton kärsivällisyytesi, oi, Poikani? | En kärsi katsoa ristillä riippuvana sinua, oi, Kristus, || joka kaiken ja kaikkeuden pidät käsissäsi.”

Illan prokimeni

Ole minulle armollinen, oi, Jumala, || sillä ihmiset polkevat minua.

Vihamieheni polkevat minua joka päivä.

I parimia

1.Moos.7:11–8:3

Sinä vuonna, jona Nooa täytti kuusisataa vuotta, vuoden toisen kuukauden seitsemäntenätoista päivänä, puhkesivat kaikki syvyyden lähteet ja taivaan ikkunat aukenivat. Maan päällä satoi rankasti neljäkymmentä päivää ja neljäkymmentä yötä. Juuri sinä päivänä Nooa sekä hänen kolme poikaansa Seem, Haam ja Jafet, hänen vaimonsa ja hänen kolmen poikansa vaimot menivät arkkiin. Heidän lisäksi arkkiin meni kaikkia villieläimiä, karjaeläimiä ja maalla liikkuvia pikkueläimiä sekä kaikkia lintuja, niin pikkulintuja kuin muitakin siivekkäitä. Nooan luo tuli kaikkia eläviä olentoja pareittain, jokaista lajia uros ja naaras, niin kuin Jumala oli Nooalle sanonut. Ja Jumala sulki oven Nooan jälkeen. Niin tuli vedenpaisumus neljäksikymmeneksi päiväksi maan päälle. Vedet nousivat ja nostivat arkin irti, niin että se kohosi korkealle maasta. Vedet paisuivat ja lisääntyivät suuresti maan päällä, ja arkki ajelehti veden pinnalla. Ja vedet paisuivat paisumistaan, kunnes korkeimmatkin vuoret peittyivät. Vesi nousi, ja vuoret jäivät viisitoista kyynärää veden alle. Silloin tuhoutuivat kaikki maan elävät olennot, linnut, karjaeläimet, villieläimet ja kaikki maan päällä vilisevät pikkueläimet sekä kaikki ihmiset. Kaikki kuivalla maalla elävät olennot kuolivat, kaikki, joissa oli elämän henkäys. Näin Herra pyyhkäisi maan päältä kaikki elävät olennot, ihmiset, karjaeläimet, pikkueläimet ja linnut; kaikki ne hän pyyhkäisi pois. Jäljelle jäivät vain Nooa sekä ne, jotka olivat hänen kanssaan arkissa. Mutta Jumala ei unohtanut Nooaa eikä villieläimiä ja karjaeläimiä, jotka olivat arkissa hänen mukanaan, vaan pani tuulen puhaltamaan maan yli, ja vedet lakkasivat nousemasta. Syvyyden lähteet ja taivaan ikkunat sulkeutuivat, ja sade taukosi. Vedet väistyivät väistymistään maan päältä.

Prokimeni

Ole minulle armollinen, oi, Jumala, ole minulle armollinen, || sillä sieluni turvaa sinuun.

Turvaan siipiesi suojaan, kunnes onnettomuudet ovat ohitse.

II parimia

Sananl.10:1–22

Viisas poika on isänsä ilo, tyhmä poika on äitinsä murhe. Väärintekijää eivät hänen aarteensa auta, mutta oikeamielisyys pelastaa kuolemasta. Nuhteetonta Herra varjelee nälältä, mutta jumalattoman haluja hän ei täytä. Köyhyys seuraa kättä, joka työtä karttaa, toimeliaat kädet tuovat rikkauden. Viisas se, joka kesällä kerää, häpeä sille, joka korjuuaikana makaa. Hurskaalla on päänsä päällä siunaus, jumalattoman suussa piilee väkivalta. Vanhurskaan muistoa siunataan, jumalattoman nimikin maatuu. Ymmärtäväinen ottaa ohjeet varteen, mutta mieletön etsii tuhoaan. Turvassa kulkee, joka vilpittä kulkee, joka poikkeaa polulta, ei salassa pysy. Kavala silmänisku tuo tuskaa, ja mieletön puhe vie tuhoon. Vanhurskaan suu on elämän lähde, jumalattoman suussa piilee väkivalta. Viha ajaa ihmiset toisiaan vastaan, rakkaus peittää paljotkin rikkomukset. Järkevän huulilta lähtevät viisauden sanat, tyhmyrin selässä soikoon keppi. Viisas panee tiedon visusti talteen, mutta vahinko on valmis, kun hullu puhuu. Omaisuus on rikkaalle vahva varustus, puute murentaa köyhän majan. Mitä vanhurskas ansaitsee, on elämäksi, mitä jumalaton hankkii, koituu synniksi. Joka taipuu kuriin, vaeltaa elämän tietä, nuhteista piittaamaton kulkee harhaan. Joka vihansa salaa, se valheita puhuu, hullu se, joka panettelee ja parjaa. Paljossa puheessa vaanii synti, viisas se, joka kielensä hillitsee. Hurskaan puhe on puhtainta hopeaa, jumalattoman ajatus ei paljoa paina. Hurskaan sanat ruokkivat monia, tyhmät nääntyvät ymmärryksen puutteeseen. Herran siunaus menestyksen antaa, omin voimin sitä ei lisätä.

Virrelmästikiirat

6.säv.

Tee, oi, puulle ripustettu kaikkien elämä, Kristus, Jumala, | eläväksi sieluni, | joka on rikkomuksissa kuoleutunut. | Älä, oi, hyvä paimen, | päästä lammastasi täysin eksymään, | sillä olen karannut käskyistäsi, | ja olen tuhlannut antamasi synnittömyyden rikkauden synnin rakkaudessani. | Olen turmeltunut riettaudessa ja tullut inhottavaksi, | mutta uudista, oi, armollinen, minut, || ja kutsu minut katumukseen.

Marttyyrisi, oi, Herra, | eivät kieltäneet sinua | eivätkä luopuneet käskyistäsi. || Armahda meitä heidän esirukoustensa tähden.

Kunnia ... nyt ... Amen.

Synnyttäjäsi huusi | nähdessään sinut, oi, Kristus, ristiinnaulittuna: | ”Mikä on tämä outo salaisuus, jonka näen, oi, Poikani? | Kuinka sinä, oi, elämänantaja, || kuolet lihallisesti puulla riippuen?”

Perjantaiamu

Aamupalvelus ja VI paastohetki

Katigmatroparit

Herra, armahda. (3)

Suo meidän nähdä kallis ja puhdas ristisi, oi, Herra, kun olemme puhdistaneet lihamme pidättyväisyydessä, ja kirkastaneet sielumme rukouksissa. Suo meidän kumartaa sitä peljäten, ja lausua veisaten: ”Kunnia olkoon elämää kantavalle ristillesi, oi, ainoa ihmisiä rakastava. Kunnia jumalalliselle keihäällesi, joka antoi meille uuden elämän.”

Kunnia ... nyt ... Amen.

Emosi valitti äidillisesti huutaen nähdessään ryövärien kanssa ristiinnaulittuna sinut, Karitsansa, oi, pitkämielinen Sana, ja kylkesi keihään lävistämänä: ”Mikä on tämä outo ja peljättävä salaisuus, oi, Jeesus? Kuinka sinut, oi, kuvaamaton Jumala, peitetään hautaan? Sanomaton on tapahtuma. Älä, oi, suloinen Poikani, jätä minua, synnyttäjääsi, yksin.”

Kanoni

1.säv.

5.irmossi

***Ylistämme yöstä aamuun kiiruhtaen | veisuin sinua, oi, Kristus Jumala,
| joka meidän tähtemme tulit köyhäksi, || ja kärsit lihassa ristin ja
kuoleman.***

Kunnia olkoon sinulle, meidän Jumalamme, kunnia sinulle.

Kun juutalaiset naulitsivat pääkallon paikalla ristiin sinut, oi, Kristus, he nököyttivät päätään, ja pilkkasivat sinua nauraen, mutta sinä kestit sen pelastaaksesi meidät.

Kunnia olkoon sinulle, meidän Jumalamme, kunnia sinulle.

Kirjoittaessaan ristisi kolminkertaisen päällekirjoituksen Pilatus ilmaisi, että sinä, oi, Kristus, yksi Kolminaisuudesta, kärsit vapaaehtoisesti pelastuksesi tähden.

Kunnia ...

Ylistäkäämme, uskovaiset, veisuin valoa kirkaampaa kolmiaurinkoista Kolminaisuutta, kunnioittakaamme valkeutta Isää, ylistäkäämme valkeutta Poikaa, ja julistakaamme valkeutta Henkeä.

Nyt ... Amen.

Hän, joka syntyi sinusta, oi, puhdas, osoitti sinut enkeleitä korkeammaksi, sillä sinä syleilet Poikaasi, jota he eivät peloissaan rohkene katsoa.

Kunnia olkoon sinulle, meidän Jumalamme, kunnia sinulle.

Varjele, oi, kunniallinen risti, maailman pelastava varjelija, minua paastotessani, ja tee minut otolliseksi puhtaasti sinua kumartamaan.

8.irmossi

Ylistäkää veisuin Herraa, | joka pelasti pätsistä ylistystä veisaavat nuorukaiset, | ja muutti pauhaavat liekit vilpoisuudeksi, || ja korottakaa häntä kaikkina aikoina.

Kunnia olkoon sinulle, meidän Jumalamme, kunnia sinulle.

Mitä me, kurjat, tarjoaisimme sinulle, oi, kaiken kärsinyt Herra, sillä sinä, oi, Kristus, otit vastaan ristin tähtemme.

Kunnia olkoon sinulle, meidän Jumalamme, kunnia sinulle.

Lainrikkojajuutalaiset eivät saastuttaneet valtaasi, oi, Kristus, vaikka surmasivat kateuksissaan sinut kirotulla puulla, sillä sinä olet kaikkien Valtias, joka kärsit vapaaehtoisesti.

Me kiitämme Herraa, Isää, Poikaa ja Pyhää Henkeä.

Palvon yliolennollisen Jumaluuden kolmea persoonaa, alutonta Isää, Poikaa ja Pyhää Henkeä, ja kunnioitan iankaikkisesti luonnoltaan jakamatonta olemusta.

Nyt ... Amen.

Ylistämme veisuin taivaita ylempää ja kerubeja korkeampaa, pyhistä ensimmäistä, saastatonta, kaikkien Jumalan Neitsyttä, ja korotamme häntä kaikkina aikoina.

Kunnia olkoon sinulle, meidän Jumalamme, kunnia sinulle.

Osoita meidät paaston puhdistamina otollisiksi kumartamaan sinua, oi, Kristuksen ylen autuas risti, taivaalle piirretty voiton merkki, joka olet kasvanut meille maasta.

Me kiitämme ja ylistämme ja kumarramme Herraa, veisaten ja korkeasti kunnioittaen häntä iankaikkisesti.

Katabasi

Ylistäkää veisuin Herraa, | joka pelasti pätsistä ylistystä veisaavat nuorukaiset | ja muutti pauhaavat liekit vilpoisuudeksi, || ja korottakaa häntä kaikkina aikoina.

• Jumalansynnyttäjän kiitosvirsi •

9.irmossi

Ylistämme veisuin sinua, | oi, puhdas äiti, | palamaton pensas, | jonka Mooses näki, | Jaakobille näytetyt elävät portaat ja taivaan portti, || jonka kautta on kulkenut Kristus, meidän Jumalamme.

Kunnia olkoon sinulle, meidän Jumalamme, kunnia sinulle.

Lainrikkojat pukivat sinut pilkaten purppuraan ja kruunuun kuninkaan tavoin, löivät ruo'olla päähäsi, naulitsivat sinut kateuksissaan ristiin, ja juottivat sinulle sappea, mutta me, uskovaiset, ylistämme sinua veisuin.

Kunnia olkoon sinulle, meidän Jumalamme, kunnia sinulle.

Aurinko kätki valonsa, koko luomakunta järkkyy, ja kalliot halkesivat Valtiaan pilkan takia nähdessään sinut, oi, Kristuksemme ja Vapahtajamme, ristillä kärsimässä, ja me ylistämme sinua veisuin.

Kunnia ...

Kolmiaurinkoinen ykseys, Jumala ja Herra, joka loistaa yhdessä valkeudessa, ja säteilee yhden jumaluuden kolmessa muodossa, on valkeus, elämä ja kaiken tekijä, ja häntä me, uskovaiset, ylistämme.

Nyt ... Amen.

Laulaja Daavid ennusti sinusta Siionina, jossa asusti hän, joka ei mahdu taivasiinkaan, ja jonka lihasta maailman armahdus tuli maailmaan. Mekin ylistämme veisuin sinua, oi, puhdas äiti.

Kunnia olkoon sinulle, meidän Jumalamme, kunnia sinulle.

Suo, oi, Herra, meidän rientää paaston kautta, ja päästä näkemään ja kumartamaan pyhitykseksemme pelastavaa ristiäsi, uskovaisten valistajaa, että sen kautta ylistäisimme sinua.

Katabasi

Ylistämme veisuin sinua, | oi, puhdas äiti, | palamaton pensas, | jonka Mooses näki, | Jaakobille näytetyt elävät portaat ja taivaan portti, || jonka kautta on kulkenut Kristus, meidän Jumalamme.

2.katabasi (8.säv.)

Totisesti on kohtuullista, | ylistää autuaaksi sinua, Jumalansynnyttäjä, | aina autuas ja viaton ja meidän Jumalamme äiti. | Me ylistämme sinua, joka olet kerubeja kunnioitettavampi | ja serafeja verrattomasti jalompi, | sinua, puhdas Neitsyt, Sanan synnyttäjä, || sinua, totinen Jumalansynnyttäjä.

Virrelmästikiirat

6.säv.

Olen hajottanut Isäni antaman rikkauden, | ja kuluttanut omaisuuteni riettauteen, | liityttyäni synnin pahoihin ajatuksiin. | Olen tullut järjettömien eläinten kaltaiseksi | rikottuani pelastavat käskyt, | ja nautiskellen himojen suloista, | Mutta älä hylkää minua lapsen asemasta, oi, Kristus, Jumala, | joka minun tähteni näit hyväksi tulla ristiin ripustetuksi, | vaan ota minut katuessani vastaan | tuhlaajapojan tavoin, || ja pelasta minut.

Koko luomakunta viettää marttyyriesi muistojuhlaa, oi, Herra. | Taivaat riemuitsevat enkelten kanssa, | ja maa iloitsee ihmisten kanssa. || Armahda minua heidän rukoustensa tähden.

Kunnia ... nyt ... Amen.

Ylen viaton huusi äidillisesti valittaen, | kun näki sinut ristillä riippumassa, | "Kuinka, oi, Poikani ja Jumalani, suloinen lapseni, || kestät häpeällisen kärsimyksen?"

Profetian tropari

Sanasi kautta, oi, Jumala, olet voimallasi tehnyt kaiken, ja olet saattanut meidät olemattomuudesta olemiseen. Rukoilemme: "Älä, oi, synnitön Herra, jätä meitä rikostemme valtaan."

Prokimeni

Totisesti, onko vanhurskaus mykkä, || ja te puhutte?

Tekö, ihmislapset, tuomitsette oikein?

Parimia

Jes.13:2–13

Pystyttäkää paljaalle vuorenlaille merkkiviiri, korottakaa äänenne, huutakaa satureille, viittokaa heitä käymään sisälle ylhäisten porteista. Minä, Herra, olen antanut käskyn satureille, jotka ovat minulle pyhitetyt, vihani aseiksi olen kutsunut omat sankarini. Minun mahtini on heidän ylpeytenään. Kuule. Vuorilta kantautuu ääniä. Kuule. Niin kuin väkijoukon ääni, kokoontuvien kansanheimojen ääni, kokonaisten valtakuntien kohina. Herra Sebaot järjestää joukkonsa taisteluun. Kaukaisesta maasta, taivaanrannan ääreltä he saapuvat, Herra ja hänen vihansa aseet, hävittämään koko maan. Itkekää ja vaikeroikaa. Herran päivä on lähellä. Kaiken lyö Korkein maan tasalle. Sen tähden herpoaa jokainen käsi ja jokainen sydän jähmettyy. Kaikki säikähtävät, ihmiset joutuvat tuskan kouristusten valtaan, he väentelehtivät kuin synnyttäjät, katselevat hämmentyneinä toisiaan, heidän kasvoillaan liekehtii kauhu. Herran päivä tulee ankarana, täynnä raivoa ja hehkuvaa vihaa, se muuttaa maan autioksi ja hävittää sen syntiset asukkaat. Taivaan tähdet ja tähtikuviot kieltävät silloin valonsa loiston. Pimeänä nousee aurinko, eikä kuu säteile valoa. Minä, Herra, vaadin maailman tilille pahuudestaan ja jumalattomat synneistään. Minä teen lopun röyhkeiden ylimielisyydestä, painan maahan väkivaltaisten ylpeyden, ja ihmisiä on oleva vähemmän kuin puhdasta kultaa, vähemmän kuin Ofirin jalokultaa. Sen tähden taivaat järisevät ja maa järkkyy sijoiltaan Herran Sebaotin suuttumuksen vuoksi hänen vihansa päivänä.

Prokimeni

Pelasta minut vihollisistani, || oi, Jumala.

Jumala on linnani, ja armollinen Jumalani.

Perjantai-ilta

Ehtoopalvelus

Avuksihuutostikiirat

7.säv.

Olen luopunut armostasi, oi, Herra, tuhlaajapojan tavoin, | mutta juoksen tykösi, oi, armollinen, ja huudan | tuhlatuani hyvyyden rikkauden: ||
”Armahda minua, oi, Jumala, sillä olen tehnyt syntiä.”

Kunnia ... nyt ... Amen.

Sinä, oi, Jumalansynnyttäjä, tulit luonnon ylittäen äidiksi, | kuitenkin pysyen Neitseenä yli järjen ymmärryksen, | kieli ei taida selittää synnyttämisesi ihmettä. | Sikiämisen ollessa täysin outo, on synnytyspaikkakin käsittämätön, oi, puhdas. | Sillä luonnon järjestys voitetaan siellä, missä Jumala tahtoo. | Anomme tuntien sinut Jumalanäidiksi: || ”Rukoile sieluillemme pelastusta.”

Illan prokimeni

Anna meille apu ahdistajaa vastaan, || sillä turha on ihmisten apu.

Sinä, oi, Jumala, hylkäsit meidät, ja hajotit meidät.

I parimia

1.Moos.8:4–21

Arkki pysähtyi seitsemännen kuun seitsemäntenätoista päivänä Araratin vuoristoon. Vedet vähenivät vähenemistään kymmenenteen kuuhun saakka, ja kymmenennen kuun ensimmäisenä päivänä tulivat vuorten huiput näkyviin. Kun vielä neljäkymmentä päivää oli kulunut, Nooa avasi arkin ikkunaluukun, jonka hän oli tehnyt, ja päästi lentoon korpin. Se lähti ja lenteli edestakaisin, kunnes vedet olivat kuivuneet maan päältä. Sitten hän lähetti luotaan kyyhkysen saadakseen tietää, joko maa oli tullut esiin veden alta, mutta se ei löytänyt jalansijaa, mihin jäädä levähtämään, vaan palasi hänen luokseen arkkiin, sillä vesi peitti yhä koko maan pinnan. Ja hän ojensi kätensä ja otti kyyhkysen luokseen arkkiin. Hän odotti vielä seitsemän päivää ja lähetti kyyhkysen uudelleen arkista. Kun kyyhkynen illansuussa palasi hänen luokseen, sillä oli nokassaan tuore oliivipuun lehti. Siitä Nooa ymmärsi, että vedet olivat käyneet vähiin maan päällä. Hän odotti silti seitsemän päivää lisää ja päästi kyyhkysen jälleen lentoon, eikä se enää palannut hänen luokseen. Ensimmäisenä päivänä ensimmäistä kuuta sinä vuonna, jona Nooa täytti kuusisataayksi vuotta, vedet eivät enää peittäneet maata. Nooa poisti arkin katon ja näki, että maan pinta oli kuivunut. Toisen kuun kahdentenakymmenentenäseitsemäntenä päivänä maa oli kokonaan kuiva. Silloin Jumala sanoi Nooalle: ”Lähde ulos arkista ja ota mukaan vaimosi, poikasi ja poikiesi vaimot. Vie mukanasasi ulos kaikki eläimet, jotka ovat luonasi, kaikki elävät olennot, linnut, karjaeläimet ja maan päällä liikkuvat pikkueläimet. Vilisköön maa niitä jälleen, ja olkoot ne hedelmälliset ja lisääntykööt maan päällä.” Niin Nooa lähti poikiensa, vaimonsa ja poikiensa vaimojen kanssa ulos, ja kaikki eläimet, kaikki pikkueläimet, linnut ja kaikki maan päällä liikkuvat, lähtivät suvuittain arkista. Sitten Nooa rakensi alttarin Herralle, otti kaikkia uhrikelpoisia karjaeläimiä ja uhrikelpoisia lintuja ja uhrasi ne polttouhrina alttarilla. Ja kun Herra tunsu uhrisavun tuoksun, hän sanoi mielessään: ”Minä en enää koskaan kiroa maata ihmisen tähden, vaikka ihmisen ajatukset ja teot ovat pahat nuoruudesta saakka, enää en hävitä kaikkea elävää, niin kuin tein.”

Prokimeni

Kuule, oi, Jumala, huutoni, || huomaa rukoukseni.

Niin veisaan nimesi kiitosta iankaikkisesti.

II parimia

Sananl.10:31–11:12

Vanhurskaan suusta viisaus versoo, mutta myrkyllinen kieli leikataan poikki. Hurskaan sanat ovat rakkauden sanoja, jumalattoman puhe valhetta ja vimmaa. Joka auttaa, sitä autetaan Väärää vaakaa Herra vihaa, oikea punnus on hänelle mieleen. Missä on ylpeys, sinne tulee häpeä, nöyrien kumppani on viisaus. Kunnon miestä ohjaa rehellisyys, omaan vilppiinsä kavala kaatuu. Rikkaus ei vihan päivänä auta, mutta oikeamielisyys pelastaa kuolemasta. Nuhteettomuus tasoittaa hurskaiden tien, jumalaton sortuu pahuuteensa. Rehti elämä on rehellisen pelastus, himot ovat petturin paula. Kuolemaan katkeaa jumalattoman toivo, pahantekijän odotus raukeaa tyhjiin. Hurskas pelastuu ahdingosta, jumalaton joutuu hänen sijaansa. Rienaajan puhe on toisille turmioksi, mutta tieto pelastaa oikeamieliset. Hurskaan onni on kaupungin ilo, jumalattoman tuho on riemun aihe. Vilpittömien menestys rakentaa kaupungin, jumalattomien puheet repivät sen maahan. Tyhmä se, joka toisia pilkkaa, ymmärtäväinen pysyy vai.

Palvelus jatkuu

ennenpyhitettyjen

lahjain liturgiana

